

VIII. DŮVĚRNOST

Písmo svaté:

» Po šesti dnech vzal s sebou Ježíš Petra, Jakuba a jeho bratra Jana a vyvedl je na vysokou horu, kde byli sami. A byl proměněn před jejich očima; jeho tvář zářila jako slunce a jeho šat byl oslnivě bílý. A hle, zjevil se jim Mojžíš a Eliáš, jak s ním rozmlouvají. Nato promluvil Petr a řekl Ježíšovi: „Pane, je dobré, že jsme zde; chceš-li, udělám tu tři stany, jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi.“ Ještě nedomluvil, a hle, světlý oblak je zastínil a z oblaku promluvil hlas: „To jest můj milovaný Syn, kterého jsem si vyvolil; toho poslouchejte.“ Když to učedníci uslyšeli, padli tváří k zemi a velmi se báli. Ale Ježíš přistoupil, dotkl se jich a řekl: „Vstaňte a nebojte se.“ Oni pozvedli oči a neviděli už nikoho jiného než Ježíše samotného. « (Mt 17, 1-8)

Katechismus:

» Milost je účast na životě Božím; uvádí nás do vnitřní důvěrnosti života Nejsvětější Trojice. Křesťan se křtem podílí na milosti Krista, který je hlavou svého těla. Jako „adoptivní syn“ může nyní ve spojení s jednorozeným Synem nazývat Boha „Otcem“. Dostává život Ducha, který do něj vdechuje lásku a vytváří církev. « (čl. 1997 KKC).

Text k prohloubení meditace: Důvěrnost s nějakou osobou znamená poznávat a prožívat společně všechno, co je v nitru jednoho a druhého. Nebeským Otcem je stanovena a chtěna podmínka, umožňující důvěrně poznat Ježíše a žít pro něj: konat jeho vůli a být maličkými, beze zloby, která jinak brání Ježíši, aby zjevil sebe sama a nám brání přijmout Boží dobrotivost, bez jejího zakoušení.

Cesta důvěrnosti s Ježíšem začíná pokornou, důvěrnou, skrytou modlitbou o samotě. Petr, Jakub, Ondřej a Jan, dva páry bratrů, jsou vyvoleni svým Mistrem, aby se spolu s ním odebírali na modlitbu sami, v ústraní, na hoře nebo ve tmě noci. Důvěrnost s některou osobou roste, když se společně sdílí projevy lásky a náklonnosti, když se napravují chyby a vyjevuje se bolest. Poslední večere, dnes mše svatá, jsou důvěrné okamžiky, během nichž se vzájemně, s větší otevřeností, důvěrou a diskrétností komunikují radostí a trápení, něha a hořkost vlastního srdce. Důvěrnost uzrává věrností – být stále spolu s milovanou osobou.

Když Ježíš kázal a uzdravoval nemocné, měl u sebe apoštoly, učedníky, zbožné ženy a nesčetný zástup; ve večeradle všechny apoštoly, včetně Jidáše; na hoře Tábor pouze tři apoštoly; na Kalvárii pouze jediného; u hrobu žádného. Pro svou věrnost si Marie Magdaléna zasloužila vidět jako první Vzkříšeného

Ježíše. Bylo to znamení důvěrnosti a jedinečného vyvolení, když pokorně a odvážně následovala svého Mistra, navzdory hanbě a kritice, kterou jí předhazovala její bolestná minulost.

Důvěrnost s Ježíšem je rovněž obohacena darem jeho Matky těm, které má nejraději. Když je někomu Maminka blízko, hovoří pouze a stále o svém Synu. S jedinečnou něžností o něm všechno vypráví: o tom, jak ho nosila v lůně, jak ho měla jako dítě v náručí, o jeho růstu, o jeho způsobu myšlení, milování, žití a umírání. Láskyplně vyjevuje nejdůvěrnější záchvěvy Synova srdce, jeho nejskrytější trápení a spolu se Synovým utrpením odhaluje s diskrétním studem také své vlastní bolesti a úzkosti.

Přítel zná Ježíše téměř s bází, osobně a důvěrně – v modlitbě, následování, ve večeradle, na hoře Tábor a na Kalvárii, u hrobu a ve zmrtvýchvstání. Je-li však s Marií, chápe a miluje Ježíše v láskyplné vřelosti Maminky, poznáním, které je daleko širší a hlubší a má takový synovský a bratrský nádech, že pocituje nevýslovné důvěrné přátelství s Ježíšem a Marií. Ježíš a Maria vyjevují svou bolest tomu, kdo je jejich důvěrným přítelem a jsou si jisti, že v něm naleznou toho, kdo jejich bolest pochopí a bude ji velkoryse s nimi sdílet. Není možné, že by s ním Ježíš a Maria nehovořili také o lidských dějinách, o stvoření, zvláště pak o církvi, nevěstě a milované dceři, která je prostředkem a cílem vykoupení lidského rodu. Nebeský Otec oslaví toho, kdo slouží jeho Synu, Panně Marii a církvi, a Duch Svatý vlije celého svého Ducha do srdce důvěrného Ježíšova přítele.

Předsevzetí:

Budu si vědom(a), že moje poslušnost utváří stupeň důvěrného přátelství, niternosti a vzájemnou výměnu s Ježíšovým božským já, proto vytrvalým úsilím, tj. věrnou láskou, budu rozjímat Slovo Boží, které oživuje a uzdravuje od každého zla, proniká do intimity ducha a otvírá člověka ke stále rostoucí důvěrnosti s Kristem!

Myšlenka na závěr:

„Důvěrnost s Ježíšem je duchovní a závisí na zachování vůle Boží. Zásnubní (duchovní) intimita je nejdokonalejší důvěrnost, která je plodem velmi velkomyslného zachování Boží vůle.“ (Mons. P. Galeone 25. 7. 2004)

Srdečně zveme a těšíme se

PRAVIDELNÝ ROGRAM SPOLEČENSTVÍ
18.00 modlitba růžence a možnost svátosti smíření
18.30 mše svatá
po mši krátká adorace
po adoraci sdílení a malé občerstvení

Katecheze a další informace nalezneš: <http://spolotcepia.signalny.cz/>